

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра педагогіки та методики технологічної освіти

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до виконання курсових робіт
з дисципліни
« Теорія та методика технологічної освіти»**

Кривий Ріг – 2020

Методичні рекомендації щодо виконання курсових робіт з дисципліни « Теорія та методика технологічної освіти» (укладач: Яковлєва В.А. – Кривий Ріг:КДПУ, 2020р. – 53с.)

Затверджено:на засіданні кафедри педагогіки та методики ТО(протокол №5від 28.01.2020р.)

Затверджено на засіданні ради факультету дошкільної та технологічної освіти(протокол № 6 від 21.02. 2020р.)

Укладач: Яковлєва В.А. – доктор педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та методики технологічної освіти

Рецензенти:

Савченко Л.О. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки та методики технологічної освіти Криворізького державного педагогічного університету

Андрущук І.П.– кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики трудового і професійного навчання Хмельницького національного університету

Методичні рекомендації розкривають основні вимоги до виконання курсових робіт з дисципліни « Теорія та методика технологічної освіти, які дають змогу студентам набувати елементарних навичок науково-дослідницької роботи.

Рекомендується студентам та викладачам вищих навчальних закладів, які здійснюють психолого-педагогічну підготовку майбутніх фахівців технологічної освіти.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ З КУРСУ «ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ».....	5
1.1.Сутність процесу написання курсової роботи з дисципліни « Теорія та методика технологічної освіти».....	5
1.2. Технологія опрацювання наукової інформації.....	9
РОЗДІЛ II. ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ	14
2.1. Структура курсової роботи.....	14
2.2. Оформлення та захист курсової роботи	22
ДОДАТКИ.....	31

ВСТУП

Згідно з «Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України», курсова робота виконується з метою підвищення якості науково-теоретичної, професійної та особистісної підготовки майбутнього вчителя трудового навчання та технологій.

Курсова робота є одним із видів наукової роботи, самостійним науковим дослідженням студента, яке виконується з дисципліни «Теорія та методика технологічної освіти».

Курсова робота – це дослідницько-реферативна праця, яка дозволяє студентові виробити практичні вміння наукової праці (пошук джерел інформації та робота з ними, реферування наукової та методичної літератури, порівняння кількох поглядів на одну проблему тощо), виявити рівень знань з певної спеціалізації чи галузі знань, продемонструвати вміння самостійно мислити, робити узагальнення та висновки.

Виконання курсової роботи можливе лише після того, як студенти адаптуються до освітнього клімату і вимог університету та прослухають основні навчальні дисципліни, які пояснюють ці вимоги та методику написання наукових праць (вступ до спеціальності, педагогіка, психологія, методика трудового навчання, основи наукових досліджень тощо).

Студенти обирають теми наукових робіт з переліку запропонованого кафедрою. Вони, також, можуть самостійно пропонувати чи обирати тему у межах, визначеної для курсової роботи, дисципліни та зазначених викладачем напрямів. Оцінювання курсової роботи відбувається у вигляді відкритого захисту курсової роботи перед фаховою комісією. Для того, щоб покращити якість студентських робіт та допомогти їм обмінюватися своїми здобутками, проводяться щорічні весняні загальноуніверситетські студентські конференції, на яких студенти ознайомлюють з результатами курсового дослідження. З їх допомогою, у студентів формується важливе вміння: презентувати свій доробок, публічно захищати висловлені ідеї та тези, долати страх перед аудиторією.

Подані методичні рекомендації мають на меті розв'язання наступних завдань:

- 1.Розкрити сутність процесу написання курсових робіт з дисципліни « Теорія та методика технологічної освіти».
- 2.Проаналізувати технології опрацювання наукової інформації.
- 3.Озайомити студентів з вимогами щодо опису бібліографічних джерел.
4. Ознайомити студентів з вимогами щодо оформлення результатів наукових досліджень під час виконання курсових робіт.

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ З ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ»

1.1. Сутність процесу написання курсової роботи з дисципліни «Теорія та методика технологічної освіти»

Мета курсової роботи полягає в тому, щоб студент у процесі її виконання виявив глибокі професійні знання з обраної теми, навички дослідницької роботи, вміння поєднувати педагогічну теорію з практичною професійною діяльністю.

Під час виконання курсової роботи студенту необхідно звернути увагу на такі питання:

- Актуальність теми, відповідність її сучасному рівню розвитку конкретної галузі педагогічної науки і вирішенню практичних завдань.
- Обов'язковий аналіз монографічної та періодичної літератури з обраної теми і стану досліджуваного питання на практиці.
- Використання сучасних методів науково-педагогічного дослідження, опис і аналіз проведеної автором експериментальної роботи, відповідна інтерпретація отриманих даних, перевірка висунутих у курсовій роботі теоретичних положень.
- Вивчення і узагальнення передового педагогічного досвіду.

Опис того, де і в якій формі застосовувались результати дослідної роботи студента в педагогічній практиці і можливості їх подальшого використання.

- Наявність основних висновків і практичних рекомендацій.

Студент зобов'язаний виявити добрі знання джерел педагогічної літератури, вміння самостійно вивчати і узагальнювати педагогічний досвід кращих вчителів і шкіл.

Необхідно, щоб курсова робота вміщувала відповідні елементи наукового дослідження: нові факти, які підкреслюють відомі положення або нове пояснення уже відомих фактів, узагальнення і систематизацію матеріалів у світлі поставленої у роботі наукової проблеми і т.д.

Результати дослідження повинні проявитися в чітких і якісних висновках.

Щодо побудови і оформлення, курсова робота повинна повністю відповідати вимогам, які ставляться до наукового дослідження.

Вибір теми і складання попереднього плану.

Вибір теми – це перший і дуже відповідальний момент наукової роботи. Від правильного вибору теми багато в чому залежить успіх її виконання. Необхідно урахувати наукову і практичну актуальність теми, наявність необхідної літератури, можливість провести дослідження в школі, відповідність теми інтересам і можливостям автора.

Тематика курсових робіт розробляється і пропонується студентам кафедрою. Проводиться запис студентів і призначається науковий керівник.

Пропоновані кафедрою теми бувають не однакові за своїм характером, за складністю. Тому, обираючи тему, варто попередньо проконсультуватися з науковим керівником, уявити її суть і ступінь складності. Добре було б, щоб обрана тема курсової роботи була продовжена у кваліфікаційній роботі.

Недоцільно обирати теми, добре і всебічно висвітлені в науці. Працювати над такими темами не легше ніж над темами маловивченими. До маловивчених тем, молоді науковці проявляють більший інтерес, і це дає більше можливостей для вияву дослідницьких здібностей студента.

Назва теми повинна включати досліджувану проблему.

Студент може попросити дозволу писати курсову роботу на свою власну тему, яка з тих чи інших причин йому близька і з якої у нього вже є деякі матеріальні міркування.

Назва курсової роботи повинна бути короткою, відповідати обраній спеціальності та суті дослідження. Виходячи з цього найбільш оптимальним варіантом назви курсових робіт можуть починатись зі слів «Обґрунтування...», «Розробка...», «Методика...», «Використання...» тощо.

Вибрана тема погоджується з науковим керівником і затверджується на кафедрі. Подальше її змінення або коригування можливе лише з дозволу наукового керівника при достатньому обґрунтуванні змін студентом. У процесі підготовки до написання курсової роботи підбираються й вивчаються

літературні джерела, складається бібліографія. Дієву допомогу студенту в цьому надає науковий керівник, а також працівники бібліотек.

Самостійний пошук літературних джерел здійснюється за допомогою сучасних інтернет-ресурсів(різноманітних освітніх сайтів), де можна знайти останні результати досліджень науковців, а також, бібліотечних каталогів (систематичного, алфавітного), реферативних журналів, бібліографічних довідників тощо.

Попереднє ознайомлення з літературними джерелами є основою для складання змісту курсової роботи.

Зміст необхідний для того, щоб визначити основні напрямки роботи, з'ясувати, з яких питань треба збирати матеріал.

Попередній зміст обов'язково повинен бути погоджений з науковим керівником. Разом з тим, на консультації повинні бути визначені строки збирання матеріалу для підготовки розділів роботи.

Зміст роботи повинен включати: вступ; два розділи, у кожному, з яких три-чотири взаємопов'язані і логічно побудовані параграфи, що дозволяють розкрити тему; висновки; список використаних джерел, додатки(дод.В).

Самостійно складений студентом зміст роботи обговорюється з науковим керівником, у разі необхідності коригується й після цього затверджується. Формування тексту курсової роботи відбувається шляхом систематизації й обробки зібраних матеріалів з кожної позиції плану. До тексту вносяться тільки старанно підібрані й цілеспрямовано проаналізовані матеріали. На цьому ж етапі виконуються обчислення, обґрунтовуються пропозиції, формулюються висновки, підбирається ілюстративний матеріал (графіки, рисунки, таблиці). У процесі роботи визначається необхідність доповнення додатковими матеріалами. Одержаний чорновий варіант курсової роботи доповнюється, уточнюються деякі положення, остаточно формулюються всі висновки й пропозиції. Текст курсової роботи повинен бути відредагованим, стилістично витриманим як наукове дослідження. Остаточне оформлення курсової роботи здійснюється у відповідності з вимогами.

Виконана курсова робота, у встановлений регламентом термін, здається науковому керівнику на рецензування і після, передається на кафедру для реєстрації та захисту. У своїй рецензії викладач зазначає позитивні сторони й недоліки курсової роботи, оцінює ступінь самостійності формулювання основних положень та висновків, наявність елементів творчого пошуку й новизни, величину масиву опрацьованої інформації, дотримання вимог щодо змісту й оформлення роботи, а також робить висновок щодо допуску до захисту з попередньою оцінкою за чотирибальною шкалою. У разі незадовільної оцінки робота повинна бути перероблена з урахуванням зауважень рецензента. Вдруге робота здається з попередньою рецензією.

Термін виконання курсових робіт визначається робочим навчальним планом. Курсова робота допомагає студентові системно показати теоретичні знання з вивченої дисципліни, оволодіти первинними навичками дослідної роботи: збирати дані, аналізувати, творчо осмислювати, формулювати висновки, пропозиції та рекомендації з предмету дослідження. Тут є слушна нагода проконтролювати знання і вміння студента, правильно організувати дослідну роботу, оформити її результати і показати готовність до виконання підсумкової роботи з фаху. Виконання курсової роботи повинно сприяти поглибленому засвоєнню лекційного курсу і отриманню навичок у галузі вирішення практичних завдань. Це потребує від студента не тільки знань загальної і спеціальної літератури з теми дослідження, а й умінь проводити педагогічні, експертні та інші дослідження, пов'язувати питання теорії з практикою, робити узагальнення, формулювати висновки та пропозиції.

1.2. Технологія опрацювання наукової інформації

Цей етап передбачає пошук необхідної літератури у бібліотеках і архівах та її опрацювання.

Методика вивчення літературних джерел, як основа наукового дослідження в курсовій роботі, залежить від характеру й індивідуальних особливостей студента – загальноосвітнього рівня й спеціальної підготовки, ерудиції та особливостей пам'яті, звичок і працездатності.

Разом з цим є доцільним дотримання загальних правил опрацювання літератури. Спочатку потрібно ознайомитись з основною літературою (підручниками, теоретичними статтями), а потім – прикладною (методичними розробками, інструктивними матеріалами, статтями про конкретні дослідження тощо). Вивчення складних джерел (монографій) слід починати лише після опрацювання простіших (підручників). Вивчення книг передуює вивченню статей найновіших джерел. Відібрана література підлягає уважній обробці. Попереднє ознайомлення включає побіжний огляд змісту, читання передмови, анотації. Розділи, що мають особливе значення для курсової роботи, старанно обробляють, звертаючи особливу увагу на ідеї й пропозиції щодо вирішення проблемних питань обраної теми, дискусійні питання, наявність різних точок зору й протиріч.

У процесі опрацювання літератури на окремих аркушах або картках роблять конспективні записи, виписки з тексту, цитати, цифровий матеріал. При цьому слід обов'язково робити повні бібліографічні записи джерел: автора, назва книги (статті), видавництва (назви журналу), року видання, обсягу книги (номера журналу), номеру сторінки з тим, щоб використати ці записи для підготовки списку використаних джерел й зробити необхідні посилання на джерела в тексті курсової роботи. Правила оформлення переліку використаних джерел у курсовій роботі представлені у додатку Г.

Аналіз зібраного матеріалу передбачає його сортування і критичну оцінку. Важливо дотримуватися певної техніки такого дослідження, яка дозволяє досягти економії часу та зусиль. Передусім потрібно встановити наукову цінність кожної окремої позиції зібраної літератури (не лише

«універсальну», а швидше цінність щодо конкретної теми та завдань роботи). Ця цінність визначає і порядок аналізу цієї літератури. Одночасно, слід мати на увазі що новіші праці, як правило, є повнішими і точнішими. Окремо слід відзначити випадки, коли студентське дослідження присвячене поглядам або вченню якогось автора на основі вивчення відповідних документів.

Якщо це так, то аналізуючи матеріал, слід ділити його на наступні три групи:

1. Джерела, тобто праці основного персонажа роботи, його сучасників, біографічні документи, і т. д; офіційні документи.
2. Дослідження, тобто праці написані на цю тему на основі джерел.
3. Допоміжна література (словники, довідники, енциклопедії).

Як використовувати джерела? Звернення до праць інших авторів є абсолютно універсальною практикою. Таким чином можна продемонструвати, що ми поділяємо думку відомих та авторитетних дослідників. Можна використати працю відомого автора як приклад – такий підхід є особливо продуктивним, коли порівнюємо дві і більше позиції. Звернення до думок, фактів, сюжетів, викладених у працях попередників, дозволяє помістити курсову роботу у контекст певної наукової дискусії, пов'язати її із ширшими темами і сюжетами. Нарешті, таким чином можна покритикувати тих авторів, з поглядами яких не погоджуємося. Використовувати праці інших авторів можна шляхом цитування, перефразовування, або узагальнення. При виконанні дослівних виписок, які пізніше в тексті можуть стати цитатами, потрібно бути особливо обережними. Переписувати потрібно дослівно, включно з помилками і знаками пунктуації. Вдаватися до дослівного цитування потрібно тоді, коли мова джерела є своєрідною, живою, провокативною, або тоді, коли дослівна передача тексту є історично важливою. Цитування варто звести до мінімуму і вдаватися до нього лише тоді, коли воно справді необхідне.

Цитуючи, ми повинні дотримуватися кількох формальних правил:

1. Цитата повинна бути дослівною.
2. Цитата не повинна бути надто довгою.

3. Цитата повинна подаватися у лапках і супроводжуватися посиланням на джерело у примітці.

4. Вилучення певних фрагментів, яке дозволяє уникнути довгого цитування, позначається трикрапкою ...

5. Пояснення, які розривають текст цитати, подаються у квадратних дужках – [] .

6. Цитати, які є незавершеним реченням, граматично узгоджуються із авторським текстом. Перефразовування, переказування, як правило, становить матеріал для більшої частини тексту курсової роботи. Це означає, що вже на етапі нотаток студент починає писати текст своєї праці. У цьому випадку він намагається передати думку автора якнайближче до оригіналу, але використовуючи власну лексику. Зайве нагадувати, вдаючись до цього способу, ми також повинні визнати авторство ідеї за допомогою примітки.

Кроки, які дозволяють адекватно передати думки чужого тексту і при цьому уникнути плагіату є наступними:

- Виділити основні ідеї
- Змінити структуру речень
- Використовувати синоніми або слова з подібним значенням, змінювати форми слів.

Узагальнення дозволяє одним реченням передати зміст цілого розділу або цілої авторської праці. Перефразовуючи, узагальнюючи чи цитуючи праці інших авторів, ми передусім маємо на меті висловити власну позицію. Найголовніше, що при цьому слід пам'ятати – наша праця повинна бути передусім нашою працею, написаною нашими словами.

Таким чином, використовуємо чужі тексти для того, щоб підтвердити власну думку, проілюструвати нашу позицію, протиставити її думці авторитетів чи продемонструвати слабкість аргументації опонентів. Слід постійно стежити за тим, щоб наша думка не змішувалась у тексті із цитованою. Дослівне запозичення чужого тексту, яке не супроводжується посиланням на джерело, називається плагіатом і суворо карається у науковому

середовищі. Робота, автор якої допустився плагіату, знімається з розгляду незалежно від стадії підготовки без права її повторного захисту.

Як аналізувати джерела і літературу? Критичний аналіз тексту передбачає дві основні процедури – структурний аналіз та оцінювання аргументів. У процесі структурного аналізу даються відповіді на наступні запитання: 1. Які основні висновки (твердження) пропонує автор? Останні можуть бути висловлені прямо або непрямо, можуть виступати у формі рекомендацій, визначень, фактичних тверджень і т. д. 2. Які основні докази використав автор щоб довести свою тезу, яка структура цих доказів?

Оцінювання аргументів також передбачає пошук відповідей на кілька запитань: 1. Чи є докази переконливими (прийнятними) – цей крок може включати оцінку фактичних тверджень, визначень, а також оціночних суджень 2. Чи докази підтримують авторські твердження? 3. Чи існують інші міркування чи докази, що могли б підтримати або заперечити твердження автора? 4. Яке загальне враження постає від аргументації?

Етап реконструкції передбачає встановлення фактів. Щоб текст не був лише набором суб'єктивних думок, слід потурбуватися про достовірність фактів. Факти – каркас будь-якого дослідження і тому перевірка їхньої істинності (верифікація) невіддільна від роботи із довідковим апаратом. Перевірка достовірності інформації, яка зустрічається у джерелах, може вимагати різних розумових операцій. Часом найефективнішими кроками можуть бути звернення до довідкової літератури чи порівняльний аналіз відомостей, які містяться у різних документах. Важливо також вирішити, чи твердження походить із надійного джерела. Тому варто звернути увагу на репутацію джерела інформації, а також на компетентність її автора. Додатково слід звернути увагу на те, первинним чи вторинним є джерело, на яке посилається автор. Корисно також знати, які суб'єктивні мотиви могли впливати на висновки автора (релігійні та політичні переконання, особисті та історичні обставини).

Пояснювальний або теоретичний етап. На цьому етапі створюється власне наукове знання. Якщо попередні етапи були присвячені переважно

роботі з емпіричним (фактичним, дослідним) матеріалом, то цей передбачає ряд логічних операцій, спрямованих на його опис, аналіз, пошук зв'язків і залежностей між подіями і явищами. Дослідник намагається осмислити і співставити наявні в його розпорядженні факти, порівняти можливі трактування цих фактів, відстежити тенденції і закономірності. На цьому етапі студент найповніше реалізує своє право на власне розуміння феномену чи сюжету, які є темою курсової роботи. Таке пояснення передбачає застосування певної ідеї, теорії, так званих «поза джерельних» (тобто теоретичних) знань.

РОЗДІЛ II

ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

2.1. Структура курсової роботи

У вступі дається обґрунтування вибору теми, розкривається її наукове значення та актуальність, викладається історія її вивчення, відзначаються суперечливі та невирішені питання теми; визначається об'єкт, предмет, мета, гіпотеза, завдання дослідження, його методологічна основа, джерело та провідні методи дослідження, значення курсової роботи для практики сучасної національної школи, апробація її окремих положень.

Основна частина курсової роботи складається з двох розділів, які в свою чергу розбиті на підрозділи. Кожен розділ повинен висвітлювати самостійне питання поставленої проблеми, параграф – окрему частину цього питання. При написанні основних розділів потрібно звернути увагу на збереження логічного зв'язку між ними та послідовність переходу від однієї частини до іншої.

Закінчується курсова робота висновками. Головне їх завдання – підведення підсумків всієї роботи, а тому, як правило, тут не додаються нові фактичні дані, нові теоретичні положення. Це загальні висновки автора. В них може, також, вказуватись на подальший розвиток досліджуваного явища поза межами хронологічного періоду даної курсової роботи.

Важливо прослідкувати, щоб на ті завдання, що були сформульовані студентом у вступі, були подані відповіді у висновках.

Деталізуємо структуру курсової роботи, на прикладі теми «Методика використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі».

У **вступі** розкривається актуальність досліджуваної проблеми. Тлумачні словники поняттям «актуальний» трактують як надто важливий в даний момент.

Це значить, що під актуальністю теми курсової роботи з дисципліни «Теорія та методика трудового навчання» слід розуміти важливість

досліджуваної проблеми для підвищення ефективності технологічної освіти у сучасній українській школі.

У вступі мова йде про сутність дослідження, дається постановка проблеми, обґрунтування теми, з'ясовується її актуальність в науковому і суспільному плані, новизна і практичне значення, тобто доводиться необхідність вивчення теми. Студент повинен викласти методологічні принципи та методичні засади, на яких будується дослідження.

У вступі має бути чітко визначений науковий апарат курсової роботи, а саме: мета, об'єкт, предмет, гіпотеза і завдання дослідження.

Формування **мети** роботи – наступний необхідний етап дослідження. Щоб успішно і з найменшими затратами часу сформулювати мету, необхідно відповісти собі на питання: «Що ти хочеш створити у результаті експерименту?» Цим результатом може бути: нова методика, класифікація, нова програма чи учбовий план, методична розробка тощо.

Очевидно, що мета будь-якого дослідження, як правило починається з дієслів: визначити, обґрунтувати, з'ясувати; виявити; сформулювати; провести; створити; перевірити тощо.

Не слід формулювати мету як: дослідження, вивчення тощо, тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не саму мету.

Так, продовжуючи формування наукового апарату курсової роботи у нашому прикладі, формулюємо **мету**: виявити, теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити педагогічні умови, які забезпечують ефективність використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі».

Відповідно до мети дослідження необхідно визначити **завдання дослідження**.

Завдання – це, як правило, конкретизована або більш відокремлена мета. Мета розглядається як комплекс взаємопов'язаних задач.

У нашому прикладі, відповідно до теми та мети, визначені завдання:

1. Дослідити стан проблеми у сучасній психолого-педагогічній літературі.

2. Розкрити сутність поняття «активні методи навчання» та проаналізувати їх класифікацію.

3. Розробити методичні рекомендації щодо ефективного використання активних методів навчання у процесі розробки творчих проектів на уроках технологій.

4. Розробити творчий проект на тему: «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі».

5. Провести апробацію результатів експериментальної роботи.

Чітко сформульовані мета та завдання курсової роботи впливають на якість виконання всіх її розділів.

Гіпотеза дослідження – це розгорнуте припущення, де максимально детально викладені модель, майбутня методика, система мірок, тобто технологія, механізм того нововведення, завдяки якому очікується отримати високу результативність навчально-виховного процесу. Гіпотез може бути декілька і деякі з них підтверджуються, а деякі ні. Як правило, гіпотеза формулюється у вигляді складнопідрядного речення з підрядними реченнями типу: «Якщо..., то» або «Чим..., тим...».

Зрозуміло, кожен експериментатор прагне підтвердження сконструйованих ним гіпотез. Це прагнення зрозуміле, однак вже на даному етапі чесний педагог-дослідник не буде утримувати в собі навіть найменші сумніви у прогресивності висунутих ним гіпотез, а буде намагатись обґрунтувати, за рахунок чого він очікує отримати високий кінцевий результат, буде шукати це обґрунтування насамперед у теоріях, концепціях, закономірностях, принципах навчання і виховання.

Аналіз курсових робіт показує, що на цьому етапі студенти зустрічаються з такими труднощами.

В одному випадку припущення, виражене у гіпотезі, так очевидно витікає із загальновідомих закономірностей, теорій, відомих технологій, що здається аксіоматичним. Інакше кажучи, тут нічого перевіряти, нічого експериментувати, немає предмета дослідження.

У іншому випадку гіпотеза виражена так незвично або нелогічно, так ново, загадково, що неможливо навіть припустити, виходячи з чого очікується висока ефективність запропонованої нової методики. У цьому випадку або гіпотеза неправильна, неграмотна, абсурдна, або ми маємо справу з новим науковим відкриттям, непізнаною, невідомою закономірністю.

У випадку, коли гіпотеза аксіоматична, не може бути нічим обґрунтована, роботу над нею необхідно почати заново.

У ході експерименту гіпотеза може уточнюватись, доповнюватись, розвиватись, відкидатись.

У нашому прикладі **гіпотеза дослідження** полягає в тому, що використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі» буде значно ефективним за таких умов:

- урахування мотивів навчання, створення позитивної атмосфери навчального процесу, демонстрування набутих знань у практичній діяльності, матеріальне обладнання аудиторії.
- наявності банку творчих проектів і залучення учнів до творчої проектної діяльності;
- розробки методики проектування інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі на уроках технологій з використанням активних методів навчання.

Наступний етапом роботи - є визначення об'єкту та предмету дослідження.

Об'єкт дослідження - це педагогічний простір та область, в рамках якої і знаходиться те, що буде вивчатися. Об'єктами дослідження можуть бути педагогічний або учнівський колектив, система виховної роботи школи, навчально-виховний (педагогічний) процес, викладання певного предмету, система керування у школі тощо.

Предмет дослідження – це конкретна частина об'єкту або процес, що відбувається в ньому, або аспект проблеми, що, власне, і досліджується. Розглянемо приклади. Якщо об'єктом буде навчально-виховний процес у ліцеї, предметом може бути, наприклад, механізм відбору дітей (розробка

діагностичних методик) для навчання у школі цього типу або формування оптимальних варіантів навчального плану, або механізм інтенсифікації навчання в цих умовах.

Предмет завжди вивчається у рамках певного об'єкту. Як правило, предмет співпадає з темою експерименту (дослідження).

Так, у нашому прикладі роботи на тему «Методика використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі» об'єкт і предмет дослідження визначені таким чином:

об'єкт дослідження: процес використання активних методів навчання у сучасній загальноосвітній школі;

предмет дослідження: методика використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі».

Успіх наукової роботи студента з педагогіки в значній мірі залежить від правильного вибору **методів дослідження** і його вмілого використання.

Метод науково-педагогічного дослідження – це така пізнавально-аналітична дослідна діяльність, яка дає змогу простежити суть педагогічного процесу (явища, події, стан), проникнути в його глибини, встановити закономірності розвитку (формування, поширення або якісних змін), розробити методику практичної реалізації теоретичних положень (гіпотези) досліджуваних проблем.

Студент може користуватись такими методами дослідження, як метод теоретичного аналізу літератури, спостереження анкетування, тестування, експеримент та ін.

Методи дослідно-експериментальної роботи умовно поділяються на дві групи: емпіричні та теоретичні.

Емпіричні (засновані на досвіді) методи включають: вивчення літератури за темою експерименту, нормативних документів, аналіз шкільної документації, педагогічне спостереження, інтерв'ю, анкетування, тестування, складання рейтингу, вивчення та узагальнення досвіду тощо.

Теоретичні методи включають: моделювання, порівняння, узагальнення, класифікацію, систематизацію тощо.

На другому етапі студент вивчає стан шкільної практики, тому для збирання фактів зручно використовувати такі методи: спостереження, тестування, опитування, вивчення педагогічного досвіду, результатів діяльності учнів і вчителів, шкільної документації.

Для перевірки достовірності висунутої гіпотези студенту необхідно використати метод експерименту.

На заключному етапі, коли необхідно узагальнити результати досліджень і розробити рекомендації для удосконалення навчально-виховного процесу, доцільно поєднувати методи теоретичного узагальнення даних експерименту і прогнозування подальшого удосконалення навчально-виховного процесу.

Вступ має бути ґрунтовним, конкретним, але невеликим за обсягом: курсової роботи – 3-4 сторінки.

Основна частина курсової роботи.

Основна частина курсової роботи складається з кількох розділів, назви яких друкуються великими літерами.

Перший розділ курсової роботи присвячується, як правило, теоретичній частині всього дослідження. Тут студент розкриває методологічні, теоретичні та історичні аспекти проблеми.

Так, у курсовій роботі «Методика використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі», таким чином сформульовано назву I розділу та його параграфів:

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У СУЧАСНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

1.1. Стан проблеми у сучасній психолого-педагогічній літературі.

1.2. Класифікація активних методів навчання на уроках технології.

1.3. Педагогічні умови ефективного використання активних методів навчання на уроках технологій.

Висновки до I розділу.

Дуже важливим і цінним в ході теоретичного обґрунтування досліджуваної проблеми є те, що студент формує власні оціночні судження про досліджувані питання і свою позицію щодо них (схвалення чи заперечення, нейтральне споглядання чи приєднання до думки, висловленої видатними педагогами і психологами, педагогами-новаторами), при цьому студент не повинен боятися формувати власні думки, які можуть відрізнитись від загальноприйнятих у літературі, від тих, що побутують у практиці.

Перший розділ вважається завершеним, якщо в ньому органічно поєднано аналіз всіх компонентів першоджерел, чітко проступатиме позиція самого дослідника.

У другому розділі курсової роботи, як правило, відбиті особливості педагогічного експерименту. Тут висвітлюються матеріали досліджень (процес і результати) експериментальної перевірки поставленої гіпотези.

Будь-яка досліджувана проблема повинна експериментально перевірятися в школах та інших навчально-виховних закладах.

В інших випадках курсова робота вважається описовою, не може допускатися до захисту, або ж не може бути оціненою вище задовільної оцінки.

Так у курсовій роботі «Методика використання активних методів навчання у процесі розробки творчого проекту «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі», таким чином сформульовано назву другого розділу та його параграфів:

РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ РОЗРОБКИ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ «ВИГОТОВДЕННЯ ІНТЕРЄРНИХ АКСЕСУАРІВ У ЕТНО - СТИЛІ».

2.1. Методичні рекомендації щодо ефективного використання активних методів навчання у процесі розробки творчих проектів.

2.2. Розробка творчого проекту проекту на тему: «Виготовлення інтер'єрних аксесуарів у етно-стилі».

2.3. Апробація результатів експериментальної роботи.

Висновки до II розділу.

Методика експериментального методу педагогічного дослідження досить докладно описана в авторитетних посібниках для студентів педагогічних навчальних закладів (наприклад: Теорія та методика навчання технологій: навчальний посібник /І.П. Андрощук, І.В. Андрощук, В.В. Бербець, О.В. Бялик, В.А. Яковлева та інш./ за заг. ред. О.М. Коберника. – Умань: ФОП Жовтий О.О., 2015. – 474с.); Професійна підготовка сучасного вчителя трудового навчання та технологій: колективна монографія/ за заг. ред. С.М. Ящука. – Умань: Візаві, 2019. – 279с.)

У другому розділі курсової роботи повинні бути методичні рекомендації для вчителів, для студентів-практикантів. Результати експериментальної перевірки можна оформляти у вигляді діаграм, структурних таблиць, схем, графіків та їх описів.

Заключний розділ курсової роботи найчастіше називають **висновками**.

Висновки є нагодою підсумувати те, чого студент досягнув у своїй роботі. Іншими словами, якщо вступ «занурює» читача у тему, підсумок повинен підсумовувати. Тому, дуже небажано на цій стадії вводити нові факти, ідеї та аргументи! Висновок – це нагода наголосити на тому, що вже було сказано в основній частині роботи, а не сформулювати думку, яка відвідала автора надто пізно. Висновки поділяються на таку кількість умовних складових частин, із скількох складається сама курсова робота. А значить розпочати роботу над висновками слід із вступу. Студент підсумовує розкриті у вступі актуальність, об'єкт, предмет, мету, гіпотезу, завдання, методи дослідження, наукову новизну, практичну спрямованість і апробацію наслідків пошуку. Тут він відповідає на питання: для чого було досліджувати цю проблему, яка від неї користь для подальшого розвитку теорії і практики. Обсяг висновків 1-2 сторінки.

Часто в курсовій роботі є додатки. Це можуть бути схеми, таблиці, сценарії позакласних виховних заходів, розробки дидактичних ігор для вивчення певних тем, зразки анкет дослідження, розробки нових видів наочних посібників та ін. Додатки доповнюють зміст експериментального розділу, бо є документальним свідченням про хід науково-педагогічного дослідження.

Повністю готова курсова робота подається на рецензування керівнику. потім на кафедру, де вирішується питання про її допуск до захисту.

2.2. Оформлення курсової роботи.

Оформлення курсової роботи є надзвичайно важливим елементом її виконання і одним із багатьох факторів, які враховуються Державною екзаменаційною комісією при оцінюванні під час захисту. Перш за все звертається увага на змістовну сторону викладу матеріалу: логічність і послідовність, повноту і репрезентативність, тобто, широту використання наукових джерел, загальну грамотність та відповідність стандартам і прийнятим правилам, на текст роботи, список літератури і додатків, а також на зовнішнє оформлення титульного листка.

Єдиних вимог до зовнішнього оформлення, структури, обсягу, змісту і стилю викладу курсових робіт не існує, проте діючі нормативні документи встановлюють загальні принципи щодо оформлення таких робіт.

Текст основної частини курсової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці в підбір тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) за текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервали.

Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки.

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не

ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Такі структурні частини роботи як зміст, перелік умовних позначень, вступ, назви розділів, висновки, список використаних джерел не мають порядкового номера. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини роботи, нумерують звичайним чином. Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати: 1. ВСТУП або РОЗДІЛ 6. ВИСНОВКИ.

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номеру розділу і порядкового номеру підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: 2.3. (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу..

Пункти, якщо вони є, нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: 1.3.2. (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Наприклад:

РОЗДІЛ I

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ

НАВЧАННЯ У СУЧАСНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

1.1.Стан проблеми у сучасній психолого-педагогічній літературі

До формувань заголовків (назв) розділів (підрозділів) і підпунктів курсової роботи ставляться такі основні вимоги: стислість, чіткість і синтаксична різноманітність у побудові речень, з перевагою простих поширених, послідовне та точне відображення внутрішньої логіки змісту роботи.

На титульному листку вказується: міністерство, назва навчального закладу, в якому виконувалася курсова робота, прізвище, ім'я та по батькові студента,

повна назва теми роботи, прізвище, ініціали, вчене звання і ступінь керівника, консультантів, рік і місце виконання роботи(додаток В).

До змісту курсової роботи, крім текстової частини, входить різноманітний графічний та ілюстративний матеріал, який готується й оформлюється одночасно зі складанням чернетки. Щоб не перевантажувати надмірно описову частину, рекомендується частину такого матеріалу виносити в додатки, туди ж можна виносити й таблиці.

Додатки оформляються на окремих листках, причому кожен з них повинен мати свій тематичний заголовок і в правому верхньому куті напис: «Додаток» із зазначенням тільки його порядку відповідно до абетки, якщо додатків декілька, але без позначки № наприклад: «Додаток А» і т.д. Якщо додатки мають тексти допоміжного характеру (розробки і конспекти уроків, методичні рекомендації тощо), то вони можуть бути подані в окремій папці, зошиті із збереженням загальної нумерації.

Ілюстрації, а також рисунки, схеми, графіки, діаграми та ін. Невеликого розміру доцільно розмістити на одному листку і подавати безпосередньо після тексту, де вони взагалі вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрації, які є в тексті роботи, мають загальну нумерацію (арабськими цифрами) в межах розділу і позначаються словом «Рис.»(рисунок), наприклад: «Рис. 1.2» (другий рисунок першого розділу), «Рис. 2.3» (третій рисунок другого розділу) і т.д.

У тексті, до якого відноситься та чи інша ілюстрація, робиться посилання на неї в дужках (Рис. 2.5) або без них: Рис. 1.4, а у випадку, коли посилання робиться на ілюстрації, які вже згадувались раніше, тоді додають слово «див.» (скорочено - дивись) із вказівкою сторінки, на якій була розміщена дана ілюстрація, наприклад: «див. рис. 1.2, с.5».

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка.

Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Приклад:

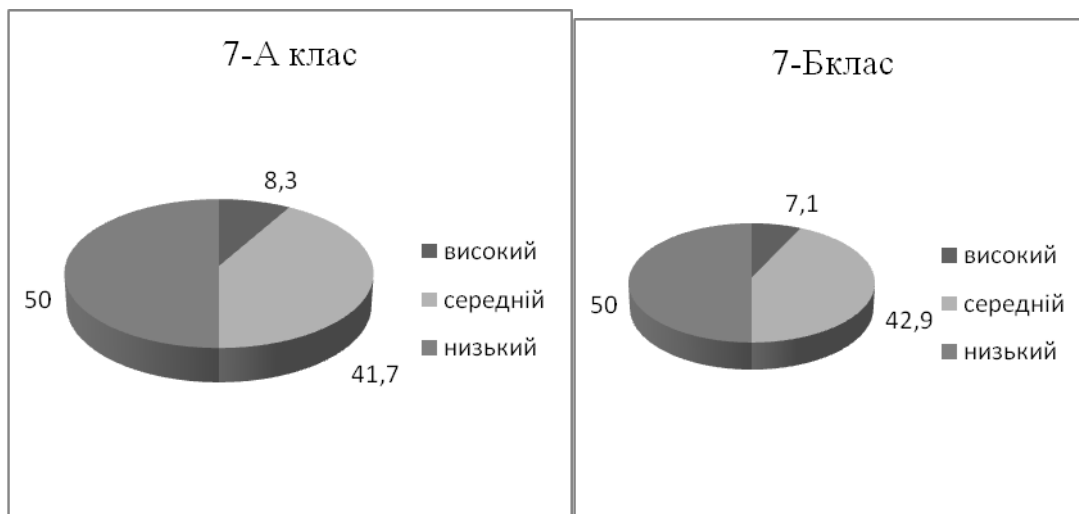

Рис. 2.3 Констатувальний експеримент

Якщо в курсовій роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами. Кожна ілюстрація повинна мати точну і коротку назву, а в окремих випадках – і необхідний пояснювальний текст.

Звертаємо увагу на те, що під ілюстрації підпадає – схема, рисунок, малюнок, креслення, діаграма, які оформлюються за описаними вище вимогами, тобто як «Рис.».

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» (курсив) із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера Розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: Таблиця 1.2 (друга таблиця третього розділу).

Якщо в курсовій роботі одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При переносі частини таблиці на інший аркуш (сторінки слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовж. табл.» І вказують номер таблиці, наприклад: «Продовж.табл. 1.2».

У тексті на всі таблиці повинні бути зроблені посилання, причому слово «Таблиця» пишеться в тексті повністю, якщо таблиця одна, і скорочено, якщо вона розміщена під певним номером, наприклад: « у табл. 1.4».

Усі таблиці в роботі повинні бути в однотипному оформленні. Заголовна частина кожної таблиці складається із назв граф (колонок), що визначають їх зміст, і відокремлюється від змісту граф потовщеною або подвійною горизонтальною лінією. Заголовки (назви) граф повинні бути короткими, починатися з великої букви.

У першій зліва графі (колонці) вказується назва відповідних і горизонтальних рядків таблиці, в наступних графах даються заголовки інформаційних даних, які розміщуються там. Заголовна частина таблиці може розділятися на додаткові ділянки (по горизонталі), в яких розміщуються підзаголовки граф. При необхідності переносу частин таблиці на наступну сторінку повторюється заголовок таблиці з написом угорі: «Продовж. табл. 1.2». Тематичний заголовок таблиці при цьому не повторюється.

Записи цифр у таблицях проводяться з дотриманням наступних правил:

- у кожній із граф класи чисел повинні знаходитися один під одним;
- частини цілого повинні виражатись у десяткових дробах;
- в одній і тій же графі всі числові величини повинні мати однакову кількість десяткових знаків (значущих цифр);
- при відсутності значущих цифр ставляться нулі, наприклад: „5,70”;
- заміна повторюваних цифр або знаків не допускається;
- якщо в таблиці відсутні цифрові чи інші дані, то в графі ставиться прочерк.

Приклад оформлення таблиці:

Таблиця 2.5

Порівняльні результати перевірки рівня ефективності методики використання активних методів навчання учнів на констатувальному та формувальному етапах

	Констатувальний				Формувальний			
Рівні	7-А клас (12 учнів)		7-Б клас (14 учнів)		7-А клас (12 учнів)		7-Б клас (14 учнів)	
	Чол.	%	Чол.	%	Чол.	%	Чол.	%
Високий	1	8,2	1	7,1	1	8,2	2	14,2
Середній	5	41,7	6	42,8	6	50,1	7	50,1
Низький	6	50,1	7	50,1	5	41,7	4	35,7

Значки §, №, %, і ін. Використовуються лише при цифрових або буквених позначеннях; у всіх інших випадках слід писати слова: параграф, номер, відсоток. Нумерація формул і посилання на них робиться так само, як рисунки і таблиці.

Курсову роботу оцінюють також за рівнем бібліографічного апарату, який є ключем до джерел, використаних автором при написанні.

В Україні 01 липня 2016 р. набув чинності ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання», який установлює види бібпосилань, правила та особливості їхнього складання і розміщування у документах. Стандарт розроблено фахівцями Книжкової палати України імені Івана Федорова і його дія поширюється на бібліографічні посилання в опублікованих і неопублікованих документах незалежно від носія інформації. Зазначено, що «Стандарт призначено авторам творів, видавцям, фахівцям редакцій засобів масової інформації, інформаційних центрів тощо».

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 наведені у додатку Г.

Обсяг тексту курсової роботи – 25-35 сторінок (без додатків). Опис результатів дослідження завжди є вибіркоким.

Курсову роботу друкують за допомогою комп'ютера на аркушах білого паперу формату А4. При друкуванні тексту роботи необхідно залишати поля таких розмірів: зліва – 25-30 мм, справа – 20 мм, зверху – 20 мм та знизу – 20 мм. Від верхнього колонтитула до основного поля тексту відстань 10 мм. Текст наукової роботи набирається шрифтом з відсічками (Times або подібним до нього) розміром 14 пунктів, лінійки розміщуються з інтервалом 1,25. Коли є потреба вставити цитату більшу за 4 лінійки, то текст набирається розміром 12 пунктів. Кількість знаків на сторінку до 1800.

Титульна сторінка: перша сторінка оформляється як титульна, на ній немає колонтитула, немає також і номера сторінки. Зразок оформлення подано у додатку Б.

На наступних сторінках номери проставляються у правому верхньому куті сторінки без крапки після цифри. Заголовок будь-якої зі структурних частин не може знаходитися в кінці аркуша, після нього мусять бути принаймні два рядки тексту, що знаходяться на відстані 5 мм від заголовка. Жоден заголовок не може закінчуватися крапкою. Якщо він довший одного рядка, то не слід вживати перенесення (поділу) слів; наступний рядок повинен починатися з того самого відступу.

На другій сторінці подається зміст. Зміст - це остаточно відредагований план курсової роботи з вказівкою сторінок кожного розділу і параграфа в тексті (Додаток В). На наступних сторінках номери проставляються у правому верхньому куті сторінки без крапки після цифри. У процесі написання курсової роботи керівником надаються консультації щодо її виконання. Повністю оформлену курсову роботу потрібно здати науковому керівникові на перевірку. При необхідності вона доопрацьовується згідно з його зауваженнями, а потім допускається до захисту. Курсова робота перед здачею повинна бути підписана студентом і подається керівнику за два тижні до захисту на рецензування.

Порядок захисту курсової роботи: 1. Виступ автора (до 10 хвилин), в якому розкривається основний зміст роботи, результати експериментального дослідження, висловлюються власні пропозиції та методичні рекомендації. 2. Відповіді автора на запитання щодо досліджуваної проблеми членів комісії та

присутніх на захисті студентів. 3. Оцінювання членами комісії змісту та захисту курсової роботи студента.

Для оцінювання курсової роботи використовуються наступні критерії:

1. Теоретична обґрунтованість теми, чітко розроблений науковий апарат 5
2. Аналіз провідних концепцій при висвітленні проблеми 5
3. Методика експериментальної роботи 20
4. Статистична та математична обробка даних експериментальної роботи 10
5. Самостійний і творчий підхід до аналізу практики сучасного навчання і виховання 5
6. Планомірний і систематичний характер роботи студента над темою 5
7. Загальне оформлення курсової роботи 3
8. Оформлення бібліографії 2
9. Змістовні додатки 10
10. Своєчасність здачі курсової роботи 5
11. Грамотний і аргументований захист курсової роботи перед комісією 20
12. Впровадження результатів експериментальної роботи у навчально-виховний процес (при наявності відповідної довідки) 10

(максимальна кількість балів 100)

Якість виконання курсової роботи та результати її захисту оцінюється за шкалою оцінювання ECTS, для студентів, що навчаються за кредитномодульною системою (Додаток Є). Для решти студентів курсова робота оцінюється за чотирибальною шкалою: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно». Якщо при захисті курсової роботи студент отримав оцінку «незадовільно», то рішенням кафедри йому пропонується нова тема роботи, яку повинен виконати у встановлений комісією термін. У випадку порушення термінів здачі робіт без поважних причин на кафедру (терміни визначені кафедрою), оцінка буде знижена: на 0,5 бала – за невчасну подачу розгорнутої бібліографії та плану роботи; на 1 бал - за запізнїлу подачу чорнового і/або остаточного варіанту роботи. Робота, подана із запізненням на

1 тиждень оцінюється максимально 3 (Д) балами, подана на 2 тижні пізніше – 3 (Е) балами.

Ліквідація академзаборгованості здійснюється аналогічно до інших форм підсумкового контролю. В інших випадках (хвороба тощо), студент має право на продовження сесії. Після захисту курсова робота здається викладачем лаборанту для зберігання.

Курсові роботи, що мають теоретичну та практичну цінність, подаються на конкурси студентських наукових робіт, пропонуються до впровадження. Після закінчення терміну зберігання курсових робіт (1 рік) вони списуються за актом. Склад комісії для списування курсових робіт: керівник курсової роботи, завідувач кафедри, лаборант, один-два викладачі кафедри. Завідувач кафедри в кінці навчального року за клопотанням викладачів може залишити для подальшого зберігання кращі курсові роботи, про що приймається рішення на засіданні кафедри.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК НАПРЯМКІВ КУРСОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

- 1.Методика організації проектно-технологічної діяльності учнів на уроках трудового навчання.
2. Методика використання міжпредметних зв'язків на уроках технології.
- 3.Методика використання інноваційних педагогічних технологій на уроках трудового навчання.
4. Методика застосування STEM методу на уроках трудового навчання.
5. Особливості методики використання комп'ютерних технологій для контролю знань учнів на уроках трудового навчання.
6. Візуалізація навчальних матеріалів практичної підготовки учнів засобами Smart технологій на уроках трудового навчання.
7. Сучасні педагогічні технології у підготовці учнів закладів середньої освіти на уроках трудового навчання.
8. Методика використання Веб-технологій на уроках трудового навчання
- 9.Методика використання ІКТ на уроках трудового навчання.
- 10.Розвиток математичної компетентності учнів на уроках трудового навчання засобами інтегрованих вправ.
11. Методика використання онлайн сервісів під час профільної підготовки учнів на уроках і технологій.
12. Методика використання дидактичних матеріалів на уроках трудового навчання.
- 13.Використання прийомів активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках трудового навчання.
- 14.Методика використання здоров'язберігаючих технологій на уроках трудового навчання .
- 15.Формування дизайнерських умінь учнів методами біоніки на уроках трудового навчання.
- 16.Розробка комплексу дидактичних засобів до уроків за технологією обробки металів у 6-му класі засобами інформаційних технологій.
- 17.Розвиток інтелектуальних здібностей учнів у процесі проектно-технологічної діяльності.
- 18.Формування культури праці учнів у процесі проектно-технологічної діяльності на уроках трудового навчання.
- 19.Формування економічної культури в учнів 8 класів при проведенні міні-маркетингових досліджень.

- 20.Формування графічної компетентності учнів засобами ергономіки.
- 21.Розвиток інформаційно-цифрової компетентності учнів на уроках трудового навчання методами комбінаторики.
- 22.Характеристика процесу набуття учнями споживчих знань при вивченні розділу «Технологія побутової діяльності та самообслуговування» (.
- 23.Формування соціально-громадянської компетентності учнів при виготовленні проектів за технологією виготовлення вишитих виробів.
- 24.Формування дизайнерського мислення учнів у процесі розв'язання конструкторсько-технологічних задач.
- 25.Розвиток критичного мислення учнів при поєднанні різних технологій обробки конструкційних матеріалів.
- 26.Упровадження методів синектики у процес проектування виробу за технологією ручної обробки деревини.
- 27.Реалізація принципу практичної спрямованості на уроках трудового навчання (клас і технологія проектування за вибором студента).
- 28.Особливості ступеневого залучення учнів до проектно-технологічної діяльності .
- 29.Система профорієнтаційної роботи з учнями старших класів на уроках технології
- 30.Розвиток креативності учнів на уроках технологій у сучасній школі
- 31.Психолого-педагогічні умови розвитку творчих здібностей учнів на уроках технологій у сучасній школі .
- 32.Розвиток умінь і навичок самоконтролю старшокласників на уроках технологій у сучасній школі.
- 33.Формування навичок самоорганізації та саморозвитку учнів основної школи на уроках технологій у сучасній школі.
- 34.Формування конструкторсько-технологічних знань учнів у процесі розробки інформаційного проекту «Елементи ландшафтного дизайну».
- 35.Методика розробки інформаційного проекту «Технологія виготовлення ялинкової прикраси».
- 36.Методика використання мультимедійної презентації при розробці дослідницького проекту «Головні убори»
- 37.Методика використання мультимедійної презентації при розробці інформаційного проекту «Охайне житло».
- 38.Методика використання мультимедійної презентації при розробці інформаційного проекту «Мій одяг - мій імідж».
- 39.Методика розробки групового творчого проекту «Технологія виготовлення декоративного вінку».
- 40.Методика розробки інформаційного проекту «Технологія виготовлення страв української кухні».
- 41.Методика розробки інформаційного проекту «Технологія виготовлення ляльки - мотанки»

42.Методика розробки творчого проекту «Технологія виготовлення виробів в етнічному стилі».

43.Методика розробки дослідницького проекту «Здоров'я та краса мого волосся».

44.Методика розробки творчого проекту «Технологія виготовлення писанки».

45.Методика навчання учнів за розділом «Технологія побутової діяльності та самообслуговування».

46.Методика розробки творчого проекту «Технологія виготовлення рамки для фото».

47.Методика розробки групового проекту «Технологія виготовлення декоративних квітів»

48.Методика розробки творчого проекту «Технологія виготовлення органайзера для рукоділля».

49.Методика розробки дослідницького проекту «Я споживач».

50. Методика розробки творчого проекту «Технологія виготовлення листівок».

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
Кафедра педагогіки та методики технологічної освіти

Реєстраційний № _____
«___» _____ 20__ р.

КУРСОВА РОБОТА
на тему
МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У
ПРОЦЕСІ РОЗРОБКИ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ «ВИГОТОВЛЕННЯ
ІНТЕР'ЄРНИХ АКСЕСУАРІВ В ЕТНО - СТИЛІ»

студента1У курсу групи
факультету _____ дошкільної _____ та
технологічної освіти

ПІБ

Керівник:

ПІБ

Оцінка:

Національна шкала _____

Шкала ECTS _____ Кількість балів

Члени комісії

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Кривий Ріг
2019

Зразок оформлення змісту(2 сторінки) курсової роботи

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I.ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У СУЧАСНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	
1.1. Стан проблеми у сучасній психолого-педагогічній літературі.....	6
1.2.Класифікація активних методів навчання на уроках технології.....	
1.3.Педагогічні умови використання активних методів на уроках технологій.....	19
Висновки до I розділу.....	25
РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ УПРОЦЕСІ РОЗРОБКИ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ «ВИГОТОВДЕННЯ ІНТЕРЄРНИХ АКСЕСУАРІВ У ЕТНО - СТИЛІ».....	
2.1. Методичні рекомендації щодо ефективного використання активних методів навчання у процесі розробки творчих проєктів	26
2.2.Розробка творчого проєкту проєкту на тему: «Виготовлення інтерєрних аксесуарів у етно-стилі».....	31
2.3. Апробація результатів експериментальної роботи.....	36
Висновки до II розділу.....	38
ВИСНОВКИ.....	40
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	42

ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ У ДИСЕРТАЦІЇ
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Бичківський О. О. Міжнародне приватне право : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 82 с. 2. Бондаренко В. Г. Немеркнуча слава новітніх запорожців: історія Українського Вільного козацтва на Запоріжжі (1917-1920 рр.). Запоріжжя, 2017. 113 с. 3. Бондаренко В. Г. Український вільнокозацький рух в Україні та на еміграції (1919-1993 рр.) : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 600 с. 4. Вагіна О. М. Політична етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 102 с. 5. Верлос Н. В. Конституційне право зарубіжних країн : курс лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 145 с. 6. Горбунова А. В. Управління економічною захищеністю підприємства: теорія і методологія : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 240 с. 7. Гурська Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. та доп. Київ : ЦУЛ, 2016. 172 с. 8. Дробот О. В. Професійна свідомість керівника : навч. посіб. Київ : Талком, 2016. 340 с.
Два автори	1. Аванесова Н. Е., Марченко О. В. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2015. 196 с. 2. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с. 3. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с. 4. Богма О. С., Кисильова І. Ю. Фінанси : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 102 с. 5. Горошкова Л. А., Волков В. П. Виробничий менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 131 с. 6. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.
Три автори	1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с. 2. Городовенко В. В., Макаренков О. Л., Сантос М. М. О. Судові та правоохоронні органи України : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 206 с. 3. Кузнецов М. А., Фоменко К. І., Кузнецов О. І. Психічні стани

	студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с. 4. Якобчук В. П., Богоявленська Ю. В., Тищенко С. В. Історія економіки та економічної думки : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2015. 476 с.
Чотири і більше авторів	1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 10 жовт. 2016 р. / К. І. Беліков та ін. ; за заг. ред. О. М. Литвинова. Київ : ЦУЛ, 2016. 528 с. 2. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с. 3. Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 88 с. 4. Основи охорони праці : підручник / О. І. Запорожець та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2016. 264 с. 5. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с. 3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с.
Без автора	1. 25 років економічному факультету: історія та сьогодення (1991-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. А. В. Череп. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 330 с. 2. Криміналістика : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галана ; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ : ЦУЛ, 2016. 320 с. 3. Миротворення в умовах гібридної війни в Україні : монографія / за ред. М. А. Лепського. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2017. 172 с. 4. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса : ОНУ, 2015. 306 с. 5. Науково-практичний коментар Бюджетного кодексу України / за заг. ред. Т. А. Латковської. Київ : ЦУЛ, 2017. 176 с. 6. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку / за ред.: Т. О. Коломєць, В. К. Колпакова. Запоріжжя, 2017. 328 с. 7. Сучасне суспільство: філософсько-правове дослідження актуальних проблем : монографія / за ред. О. Г. Данильяна. Харків : Право, 2016. 488 с. 8. Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довід. / за заг. ред.: Т. О. Коломєць, В. К. Колпакова. Київ : Ін Юре, 2015. 352 с. 9. Підготовка докторів філософії (PhD) в умовах реформування вищої освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 5-6 жовт. 2017 р. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 216 с. 10. Країни пострадянського простору: виклики модернізації : зб. наук. пр. / редкол.: П. М. Рудяков (відп. ред.) та ін. Київ : Ін-т всесвітньої історії НАН України, 2016. 306 с. 11. Антологія української літературно-критичної думки першої половини XX століття / упоряд. В. Агєєва. Київ : Смолоскип, 2016. 904 с.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.

	- Лодий П. Д. Сочинения : в 2 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. А. В. Синицына. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2015. Т. 1. 306 с. - Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2017. Т. 1. 382 с. - Правова система України: історія, стан та перспективи : у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків : Право, 2009. Т. 2 : Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / заг. ред. Ю. П. Битяк. 576 с. - Кучерявенко Н. П. Курс налогового права : в 6 т. Харьков : Право, 2007. Т. 4 : Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.
Автореферати дисертацій	- Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2005. 20 с. - Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики : автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с. - Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.
Дисертації	- Авдєєва О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII - початок XX ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с. - Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл : дис. ... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с. - Вініченко О. М. Система динамічного контролю соціально-економічного розвитку промислового підприємства : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Дніпро, 2017. 424 с.
Законодавчі та нормативні документи	- Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с. - Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22. - Повітряний кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 2011. № 48-49. Ст. 536. - Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2017). - Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543. - Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017-2020 роки : Указ Президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10. - Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136–141. - Інструкція щодо заповнення особової картки державного

	службовця : затв. наказом Нац. агентства України з питань Держ. служби від 05.08.2016 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2016. 19 верес. (№ 38). С. 15–16.
Архівні документи	1. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71. 2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3. 3. Наукове товариство ім. Шевченка. <i>Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України</i>. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.
Патенти	1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с. 2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.
Препринти	1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1). 2. Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с. 3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
Каталоги	1. Горницкая И. П. Каталог растений для работ по фитодизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк : Лебедь, 2005. 228 с. 2. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.

	3. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін. ; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів : Новий час, 2003. 160 с.
Бібліографічні показчики	1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності : бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала ; Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 60 с. 2. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10). 3. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні : бібліогр. покажч. / уклад.: Н. М. Загородна та ін.; наук. ред. Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці : Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування). 4. Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одисей, 2003. 128 с. 5. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні показчики (1856-2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).
ЧАСТИНА ВИДАННЯ: КНИГИ	1. Баймуратов М. А. Имплементация норм международного права и роль Конституционного Суда Украины в толковании международных договоров / М. А. Баймуратов. <i>Михайло Баймуратов: право як буття вченого</i> : зб. наук. пр. до 55-річчя проф. М. О. Баймуратова / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. К., 2009. С. 477–493. 2. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом</i> : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212. 3. Коломоець Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України</i> : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоець. Київ, 2009. С. 195–197. 4. Алексеев В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні</i> : монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.
ЧАСТИНА ВИДАННЯ: МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЙ (ТЕЗИ, ДОПОВІДІ)	1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136. 2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137. 3. Кононенко Н. Методология толерантности в системе общественных отношений. <i>Формирование толерантного сознания в обществе</i> : материалы VII междунар. антитеррорист. форума (Братислава, 18 нояб. 2010 г.). Киев, 2011. С. 145–150. 4. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково-популярних журналів. <i>Актуальні проблеми медіаосвіти в Україні та світі</i> : зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016

	р. Запоріжжя, 2016. С. 50–53. 5. Соколова Ю. Особливості впровадження проблемного навчання хімії в старшій профільній школі. <i>Актуальні проблеми та перспективи розвитку медичних, фармацевтичних та природничих наук</i>: матеріали III регіон. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 29 листоп. 2014 р. Запоріжжя, 2014. С. 211–212.
ЧАСТИНА ВИДАННЯ: ДОВІДКОВОГО ВИДАННЯ	1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673. 2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України</i>: словник термінів / за ред.: Т. О. Коломєць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55. 3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія</i>. Київ, 2003. Т. 5. С. 699.
ЧАСТИНА ВИДАННЯ: ПРОДОВЖУВАНОГО ВИДАННЯ	1. Коломєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46. 2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159. 3. Левчук С. А., Рак Л. О., Хмельницький А. А. Моделювання статичного деформування складеної конструкції з двох пластин за допомогою матриць типу Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i>. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212–218. 4. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. <i>Проблеми законності</i>. Харків, 2011. Вип. 115. С. 200–206.
ЧАСТИНА ВИДАННЯ: ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ (ЖУРНАЛУ, ГАЗЕТИ)	1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2007. № 4. С. 88–92. 2. Коломєць Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. <i>Право України</i>. 2017. № 5. С. 71–79. 3. Коваль Л. Плюси і мінуси дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5. 4. Біленчук П., Обіход Т. Небезпеки ядерної злочинності: аналіз вітчизняного і міжнародного законодавства. <i>Юридичний вісник України</i>. 2017. 20-26 жовт. (№ 42). С. 14–15. 5. Bletska D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂: ab initio modeling and comparison with experiment. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2016. Vol. 19, No 1. P. 98–108.
Електронні ресурси	1. Влада очима історії: фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2017). 2. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsey.org.ua/5_2017/32.pdf. 3. Ганзенко О. О. Основні напрями подолання правового нігілізму в Україні. <i>Вісник Запорізького національного</i>

	університету. <i>Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. – С. 20–27. – URL: http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr2015v3/5.pdf. (дата звернення: 15.11.2017). 4. Яцків Я. С., Маліцький Б. А., Бублик С. Г. Трансформація наукової системи України протягом 90-х років XX століття: період переходу до ринку. <i>Наука та інновації</i>. 2016. Т. 12, № 6. С. 6–14. DOI: https://doi.org/10.15407/scin12.06.006.
--	--

ЗМІСТ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ І УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

№ п/п	Стадія виконання проекту	Зміст діяльності вчителя і учня
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП		
1.	Пошук проблеми	<i>Учні</i> уважно слухають вчителя і аналізують його запропоновані проблеми. <i>Вчитель</i> пропонує учням ряд проблем, орієнтований перелік об'єктів проектування, розповідає їм вимоги, які ставляться до проектів, якої необхідної технології потрібно їм дотримуватися під час виконання проектів і критерії їх оцінювання.
2.	Усвідомлення проблемної сфери	<i>Учні</i> вибирають одну із запропонованих вчителем проблем, ту, що їм найбільш до вподоби і актуальна. <i>Вчитель</i> надає поради консультації, допомагає учневі в усвідомленні проблеми.
3.	Вироблення ідей та варіантів	<i>Учні</i>, спираючись на знання та потребу у відповідних виборах, формують ряд ідей, а згодом і варіанти конструкцій проекту. <i>Вчитель</i> спостерігає, надає консультації, допомагає більш точніше сформулювати тему проекту, надає поради щодо допоміжної літератури.
4.	Формування основних параметрів і граничних вимог	<i>Учні</i> визначаються з основними параметрами проекту (розмір, функції і т.п.) та граничними вимогами, які ставляться до майбутнього вибору. <i>Вчитель</i> здійснює уточнення, надає поради та консультації.
5.	Вибір оптимального варіанту та обґрунтування проекту	<i>Учні</i> із запропонованих варіантів конструюють найбільш вдалий, вибираючи із запропонованих позитивні сторони конструкції. <i>Вчитель</i> здійснює контроль, надає консультації уточнює, доповнює.
6.	Прогнозування майбутніх результатів	<i>Учні</i> узагальнюють ескіз та оформлення проекту (дизайн, витрата матеріалу, визначаються з часом, що потрібен для виготовлення вибору).

		<i>Вчитель</i> слухає учнів, надає поради, консультації.
КОНСТРУКТОРСЬКИЙ ЕТАП		
7.	Складання ескізу	<i>Учні</i> розробляють робочий ескіз виробу з описанням. <i>Вчитель</i> контролює, уточнює, допомагає порадами.
8.	Добір матеріалів	<i>Учні</i> визначають і записують декілька найменувань матеріалів і вибирають той, який їм найбільш підходить. <i>Вчитель</i> надає поради.
9.	Вибір інструментів, обладнання	<i>Учні</i> визначають і записують перелік необхідних інструментів і обладнань. <i>Вчитель</i> надає поради.
10.	Вибір технології обробки деталей виробу, їх з'єднання, оздоблення	<i>Учні</i> вибирають, аналізують і визначаються: якою раціональною технологією будуть обробляти деталі виробу, який вид з'єднання деталей будуть використовувати, як оздоблять готовий виріб. <i>Вчитель</i> спостерігає, здійснює контроль, надає поради та консультації.
11.	Економічне та екологічне обґрунтування	<i>Учні</i> розраховують собівартість виробу, проводять екологічну експертизу майбутнього виробу. <i>Вчитель</i> надає допомогу, контролює.
12.	Мінімаркетингові дослідження	<i>Учні</i> вивчають попит та пропозиції на спроектовану продукцію, розробляють власний товарний знак, здійснюють пошук пропозицій і можливостей реалізувати сконструйований об'єкт проектування. <i>Вчитель</i> надає поради та консультації.
13.	Організація робочого місця	<i>Учні</i> підбирають і розміщують на робочому місці матеріали, інструменти, звертають увагу на освітлення, дотримання норм і правил поведінки. <i>Вчитель</i> надає допомогу.
ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ЕТАП		
14.	Виконання технологічних операцій	<i>Учні</i> виконують операції з виготовлення деталей виробу, коректують послідовність операцій, режими обробки, послідовність складання виробу. <i>Вчитель</i> спостерігає, контролює, надає консультації, допомогу, слідкує за дотриманням правил техніки безпеки під час виконання технологічних операцій інструментами та

		обладнанням.
15.	Самоконтроль своєї діяльності	Учні здійснюють контроль якості обробки деталей конструкції під час виготовлення та складання виробу. <i>Вчитель</i> спостерігає, контролює.
16.	Дотримання технологічної, трудової дисципліни, культури праці	Учні слідкують та контролюють за дотриманням дисципліни під час уроку, само виховуються. <i>Вчитель</i> спостерігає та здійснює контроль за поведінкою учнів.
17.	Оцінка якості	Учні оцінюють якість сконструйованого виробу, порівняно до відомих та теоретичного. <i>Вчитель</i> спостерігає, перевіряє, обговорює.
ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП		
18.	Корегування виконаного виробу	Учні порівнюють виконаний проект із запланованим, усувають недоліки та неполадки. <i>Вчитель</i> аналізує, допомагає, надає поради.
19.	Випробування проекту	Учні здійснюють випробовування готового виробу. <i>Вчитель</i> спостерігає, надає консультації.
20.	Самооцінка проекту	Учні здійснюють самоаналіз вартості, самооцінку досягнутих результатів. <i>Вчитель</i> спостерігає, надає консультації.
21.	Аналіз підсумків	Учні здійснюють аналіз проведеної роботи, підводять підсумки. <i>Вчитель</i> спостерігає.
22.	Оформлення	Учні оформлюють проект із встановленими вимогами. <i>Вчитель</i> надає допомогу, консультації, поради.
23.	Захист проекту	Учні перед однолітками та групою експертів виконують демонстрації, відповідають на запитання. <i>Вчитель</i> здійснює контроль, слухає, бере участь в оцінці проекту.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка за національною шкалою		Оцінка ECTS	100-бальна система оцінювання
Екзамен (чотирирівнева)	Залік (дворівнева)		
відмінно	зараховано	A	90-100
добре	зараховано	B	80-89
		C	71-79
задовільно	зараховано	D	61-70
		E	50-60
незадовільно	незараховано	FX	30-49
		F	0-29